

Jesaja 43 : 1- 5 a en Marcus 9 : 14 – 29.

Als je van jezelf denkt : wat betekenen ik nou helemaal.

Wat kan ik eraan doen, aan de problemen van de wereld? Mijn geloof verzet helemaal geen bergen. Het zou beter en grootser moeten en kunnen...

Maar laten we dan naar de leerlingen van Jezus kijken in Marcus 9.

Zij hebben hun opdracht niet volmaakt volbracht. De zieke jongen hebben ze niet genezen.

Maar Jezus schrijft hen niet af. Hij ontnemt ze hun taak niet, waar zij tekortschieten.

Hij geneest de jongen.

Wij schieten ook tekort en wij bidden ook : Heer, help ons. Versterk ons geloof.

Jesaja komt de Israëlieten, die in ballingschap in Babylon zijn, moed en troost toespreken.

Zij hadden alles verloren, hun wereld lag in puin. Wat moesten ze verder?

Jesaja geeft hun toekomst en belooft in Gods naam, dat zij zullen terugkeren. En de Heer zal met hen zijn.

Jezus geeft de jongen ook een nieuwe toekomst. Mooi. Maar nu worden niet alle zieken genezen, ook niet voor wie wij bidden. Dat geeft verdriet en de vraag : God, waarom ?

Ook in Jezus 'dagen werden niet alle zieken genezen.

Hij geneest als teken van de toekomst, die God geven zal, een aantal zieken, die op zijn weg komen.

Het gedeelte voor onze tekst van vandaag kan ons hierbij helpen. Dat is de verheerlijking op de berg.

Petrus wil daar blijven, waar het zo mooi is in het hemelse licht, dat daar straalt.

Maar Jezus daalt juist af naar de wereld, waarin het lijden nog is en de dood.

Daarbij staat dat Hij zijn exodus (het Griekse woord exodos = bevrijding, uittocht) gaat voltooien.

Daarom daalt Hij af naar de wereld : om de exodus voor ons te volbrengen , de bevrijding.

Jezus komt om het lijden en het verdriet met ons te delen. Hij sterft aan het kruis.

Maar dan gaat het hemelse licht stralen als het ware : op de Paasmorgen als God Hem opwekt uit de dood.

Zo heeft Hij de bevrijding voor ons allen bewerkt.

Zo is Hij het licht van hoop en toekomst voor ons allen. Want Gods macht en liefde is sterker dan de dood.

God zal uiteindelijk zelf de tranen van onze ogen afwissen. Dat is een teder en liefdevol gebaar.

God kent ons verdriet. Die belofte staat in Openbaring 21.

Dan zal de vrede van God volkomen zijn in Zijn toekomst voor en met ons.

Sjaloom – vrede – als God alles goed gemaakt heeft, zoals eens bij de schepping.

Daar staat steeds : en zie het was zeer goed.

Die belofte kan ons moed geven in ons leven nu, waar nog lijden en verdriet is.

Nu mogen wij onderweg horen, wat God ons belooft : Ook al ben je in doodsgevaar, vrees niet , Ik ben bij jou (Jesaja 43). Wat er ook gebeurt : Ik ken je bij je naam. Je hoort bij Mij.

Amen.

Yvonne Slik.